

JAN PAWEŁ II - PROROK NADZIEI
12 października 2025 r. – XXV DZIEŃ PAPIESKI
28 Niedziela w ciągu roku, cykl C

HOMILIA NA MSZĘ Z UDZIAŁEM DZIECI
Dziękowanie Bogu łączy się z nadzieją człowieka

Proponuję modlitwę Eucharystyczną z udziałem dzieci nr 3, którą zatytułowano: „Dziękujemy Ci, Boże”. Warto zestawić zebranych ze specyfiką tego formularza, zwłaszcza z aklamacją, którą mają powtarzać podczas modlitwy eucharystycznej, po przeistoczeniu.

We wprowadzeniu Mszału Rzymskiego do Mszy z udziałem dzieci pod numerem 13 zapisano: „Aby ożywić uczestnictwo dzieci, przed dialogiem rozpoczynającym prefację można podać szczególne powody do wyrażenia wdzięczności Panu Bogu”. Do tego zapisu dostosowano poniższą propozycję homilii.

W nawiasach kwadratowych podano oczekiwane odpowiedzi dzieci :-)

WSTĘP

Rozmowa z dziećmi na temat trzech „magicznych” słów. Dzieci wypada zaprosić do pierwszych ławek lub na miejsce umożliwiające przeprowadzenie rozmowy.

- Na pewno słyszeliście o trzech magicznych słowach. Chodzi mi o słowa, przez które możemy dobrze pokazać drugiej osobie nasze oczekiwania, żal i... jeszcze jedno uczucie. Kto z Was chce przypomnieć o jakie słowa chodzi?
- [„Dziękuję”, „Przepraszam”, „Proszę”]
- Dlaczego „przepraszam”, „dziękuję”, „proszę” nazywa się słowami magicznymi?
- [Bo mają w sobie moc naprawiania tego, co między ludźmi się zepsuło/wprowadzają lepszą atmosferę/ludzie, którzy ich używają czują się uszanowani]
- Zgadza się. Te słowa mają w sobie moc budowania połączeń między ludźmi. Mogą też je naprawiać. Na przykład mówię do Ciebie: „Proszę”, a potem: „Dziękuję” Tobie. Ja przepraszam, A Ty wybaczasz. „Ja” i „Ty” - żeby magiczne słowa zadziałały potrzebny jestem Ja i potrzebny jesteś Ty.
- Które z tych magicznych słów pasuje do dzisiejszych czytań z Biblii? W Ewangelii jedno z nich na pewno się pojawiło.
- [„dziękował Mu”. Dzieci mogą też wspomnieć o fakcie uzdrowienia opisanym w pierwszym czytaniu, za który wypada dziękować].
- Tak, dzisiaj pojawiło się słowo „dziękuję”. Człowiek, którego Jezus uzdrowił z choroby skóry, dziękował za to uzdrowienie i robił to bardzo głośno.

HOMILIA WŁAŚCIWA

Teraz jesteśmy na Mszy świętej. Inna nazwa tego spotkania to Eucharystia. A to słowo oznacza właśnie „dziękowanie”. Na Mszy świętej wierzący ludzie dziękują Panu Bogu za mnóstwo rzeczy i wydarzeń. Przede wszystkim Msza święta służy dziękowaniu Bogu Ojcu za to, że dał nam Jezusa. Syn Boży, Jezus, przyszedł na ziemię, by przekonać ludzi, że są kochani przez Boga. Msza święta jest więc wielkim dziękowaniem za wszystko, co Bóg dla nas zrobił, ale najbardziej za Jezusa.

Sprawdźcie, czy aby na pewno dziś chodzi o dziękowanie. Zobaczcie, co słyszeliśmy przed chwilą podczas śpiewu Alleluja. Poproszę kogoś chętnego o przeczytanie raz jeszcze tych słów.

Kapłan podaje wybranemu dziecku Lekcjonarz i mikrofon. Wskazuje miejsce aklamacji przed Ewangelią. Dziecko odczytuje tekst aklamacji:

„Za wszystko dziękujecie Bogu, taka jest bowiem wola Boża względem was w Jezusie Chrystusie”.

Jesteśmy już zupełnie pewni: dziś chodzi o magiczne słowo „dziękuję”. Dziś chodzi o to, by dziękować i to za wszystko. Dlatego mam dla was zadanie. Na każdej mszy ksiądz zaprasza ludzi do dziękowania słowami: „Dzięki składajmy Panu, Bogu naszemu”. Chciałbym, żebyście dzisiaj, zanim wypowiem te słowa, powiedzieli nam wszystkim o tym, za co chcecie dobremu Bogu dziękować.

Za chwilę wróćcie na swoje miejsca. Tuż przed momentem ze słowami „Dzięki składajmy Panu, Bogu naszemu” wybiorę siedmioro z was. Wybrani wypowiedzą swoje podziękowanie, które dołączymy do wspólnego dziękowania, czyli do Eucharystii. To dziękowanie dotrze do nieba, bo połączymy je z modlitwami aniołów. Razem z nimi i z wszystkimi, którzy są w niebie podziękujemy Panu Bogu, głośno śpiewając: „Święty, święty święty...”. W ten sposób zachowamy się jak bohater dzisiejszej Ewangelii, który głośno chwalił Boga i dziękował Jezusowi za swoje zdrowie.

I jeszcze jedno. Dzisiaj w Polsce sporo mówi się o papieżu Janie Pawle II. W tym dniu nazywamy go prorokiem nadziei.

- Jak rozumiecie słowo nadzieja?
- [tu mogą pojawić się różne dziecięce pomysły, wypada je ukierunkować na przekonanie o tym, że miłość Boga pozwala myśleć ze spokojem o przyszłości].

Tak się składa, że Jan Paweł II zauważył, że dziękowanie łączy się z nadzieją. Posłuchajcie jego słów: „Ruch wstępujący jest wpisany w każdą celebrację eucharystyczną, czyniąc z niej wydarzenie radosne, przesycone **wdzięcznością i nadzieją**”¹. Zobaczcie. Święty Jan Paweł II uczył właśnie o tym, co przed chwilą uzgodniliśmy: że na Mszy Świętej nasze podziękowanie idzie w górę, do nieba. Papież nazwał to „ruchem wstępującym”. Dziękujemy, Panu Bogu za wszystko, zwłaszcza za Jezusa i mamy nadzieję na jeszcze większe dobra.

¹ Jan Paweł II, *List apostolski Dies Domini o świętowaniu niedzieli*, 43.

Kończymy czas naszych odkryć, ale nie kończymy naszej modlitwy. Wracajcie do ławek i myślcie o tym, za co chcecie dziękować. Za chwilę poproszę o wasze głośne wypowiedzi. No i mam nadzieję, że po powrocie do domu słowa „dziękuję” będziecie używać jeszcze częściej...

Ks. Piotr Stefański, Przemyśl